

KOMUNIKAT PRASOWY nr 191/22

Luksemburg, 24 listopada 2022 r.

Opinia rzecznika generalnego w sprawie C-575/21 | WertInvest Hotelbetrieb

Rzecznik generalny A.M. Collins: ocena oddziaływania na środowisko może być wymagana w sytuacji, gdy planowane przedsięwzięcie inwestycyjne na obszarze miejskim jest usytuowane na terenie obiektu światowego dziedzictwa UNESCO

Fakt, że przedsięwzięcie nie osiąga pewnego progu wielkości przewidzianego w prawie krajowym nie może wykluczać konieczności zbadania, czy istnieje potrzeba przeprowadzenia takiej oceny

WertInvest Hotelbetrieb GmbH zamierza zrealizować przedsięwzięcie budowlane „Heumarkt Neu”, w historycznym centrum Wiednia (Austria), na terenie obiektu światowego dziedzictwa UNESCO.

Przedsięwzięcie to obejmuje rozbiórkę istniejącego hotelu InterContinental i zastąpienie go kilkoma nowymi konstrukcjami, w tym 19-piętrowym wieżowcem do użytku hotelowego, komercyjnego, konferencyjnego, mieszkalnego i biurowego z podziemnym lodowiskiem, halą sportową, basenem oraz parkingiem na 275 miejsc postojowych. Zajmie ono obszar około 1,55 ha, a jego powierzchnia użytkowa brutto wyniesie około 89 000 m². Nie osiąga ono przewidzianych w prawie austriackim progów, które wiąże się z wymogiem przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

WertInvest Hotelbetrieb wniosła do sądu administracyjnego w Wiedniu skargę na przewlekłość postępowania, aby doprowadzić do zobowiązania urzędu miasta do wydania pozwolenia na budowę w odniesieniu do wskazanego przedsięwzięcia.

Sąd administracyjny w Wiedniu wskazuje, że chodzi o jedno z najistotniejszych przedsięwzięć urbanizacyjnych w Wiedniu od zakończenia II wojny światowej. Prawo austriackie nie określa progów ani kryteriów odnoszących się do lokalizacji czy charakteru przedsięwzięć urbanizacyjnych objętych wymogiem przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, ani też nie przewiduje indywidualnego zbadania, czy istnieje konieczność przeprowadzenia takiej oceny. Sąd administracyjny w Wiedniu ma wątpliwości, czy przepisy te są zgodne z prawem Unii. W związku z tym przedstawił Trybunałowi Sprawiedliwości szereg pytań dotyczących wykładni dyrektywy 2011/92 w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko.

W przedstawionej dziś opinii rzecznik generalny A.M. Collins zaproponował, aby Trybunał Sprawiedliwości uznał, po pierwsze, że dyrektywa 2011/92 stoi na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, w myśl którego przedsięwzięcia inwestycyjne na obszarach miejskich podlegają ocenie oddziaływania na środowisko tylko wówczas, gdy zajmują co najmniej 15 ha, a ich powierzchnia użytkowa brutto przekracza 150 000 m², przy czym nie bierze się pod uwagę ich lokalizacji, co wyłącza tym samym indywidualne badanie konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko w przypadku przedsięwzięć inwestycyjnych na obszarach miejskich w obrębie obiektów o znaczeniu historycznym, kulturowym lub archeologicznym, takich jak obiekty światowego dziedzictwa UNESCO.

Rzecznik generalny podkreślił, że państwo członkowskie, które określa kryteria lub progi, biorąc pod uwagę jedynie rozmiary przedsięwzięć, natomiast nie uwzględniając ich rodzaju i lokalizacji, wykracza poza zakres uznania, który przysługuje mu przy transpozycji dyrektywy. Dyrektywa kreuje po stronie państw członkowskich nadrzędny obowiązek poddania ocenie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko z powodu ich charakteru, rozmiarów lub lokalizacji. Nawet przedsięwzięcie na niewielką skalę może oddziaływać w istotny sposób na środowisko, jeżeli jest zlokalizowane w miejscu, w którym czynniki środowiskowe określone w dyrektywie, do których należy dziedzictwo kulturowe, są czułe na najmniejszą zmianę.

Rzecznik generalny A.M. Collins zauważył również, że zintegrowane wielofunkcyjne przedsięwzięcie inwestycyjne, obejmujące budynki mieszkalne i komercyjne, jest przedsięwzięciem inwestycyjnym na obszarze miejskim w rozumieniu tej dyrektywy, również w przypadku gdy przedsięwzięcie to obejmuje zarówno renowację istniejących konstrukcji, jak i wznoszenie nowych budynków.

Po drugie, rzecznik generalny zaproponował Trybunałowi przyjęcie, że dyrektywa stoi na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, zgodnie z którym przy ustalaniu konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko ze względu na **skutki** przedsięwzięcia urbanizacyjnego **skumulowane** ze skutkami innych przedsięwzięć należy brać pod uwagę jedynie podobne przedsięwzięcia urbanizacyjne, z wyłączeniem przedsięwzięć już istniejących, przy czym obowiązuje warunek, że przewidywane przedsięwzięcie urbanizacyjne stanowi co najmniej 25% odpowiedniego progu. Dyrektywa nie uniemożliwia państwom członkowskim wyłączenie z tego badania przedsięwzięć, w przypadku których roboty nie zostały rozpoczęte i których realizacja jest mało prawdopodobna ze względu na czas, jaki upłynął od ich ostatecznego zatwierdzenia, a nie toczy się w odniesieniu do nich żadne postępowanie administracyjne ani sądowe.

Po trzecie, rzecznik generalny zwrócił uwagę Trybunału na fakt, że w razie przekroczenia przez państwo członkowskie zakresu uznania, jakim dysponuje ono przy transpozycji dyrektywy, w odniesieniu do ustalenia, które przedsięwzięcia powinny podlegać ocenie oddziaływania na środowisko, **do władz** danego państwa **należy przyjęcie wszelkich koniecznych środków w celu zapewnienia, aby przedsięwzięcia były badane indywidualnie** pod kątem okoliczności, czy należy obawiać się w związku z nimi znaczących skutków dla środowiska, a jeśli tak, to czy należy poddać te skutki ocenie. **Konieczność ochrony obiektów o znaczeniu historycznym, kulturowym lub archeologicznym wydaje się szczególnie istotna w kontekście przedsięwzięcia inwestycyjnego na obszarze miejskim planowanego na terenie obiektu światowego dziedzictwa UNESCO.**

UWAGA: Opinia rzecznika generalnego nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości. Zadanie rzeczników generalnych polega na przedkładaniu Trybunałowi, przy zachowaniu całkowitej niezależności, propozycji rozstrzygnięć prawnych w sprawach, które rozpatrują. Sędziowie Trybunału rozpoczynają właśnie obrady w tej sprawie. Wyrok zostanie wydany w terminie późniejszym.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) opinii jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu przedłożenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Pozostańmy w kontakcie!

